

Z V O N

148 Main St.

New Rochelle, N.Y. 10802.

P.O. Box 639 - Tel. (914) 636-4225.

BLAHOŠLAVENÁ PANNA MARIA, MATKA BOŽÍ, V TAJEMSTVÍ KRISTA A CÍRKVE.

Církev tedy rozjímá o její tajuplné svatosti, napodobuje její lásku a věrně plní vůli Otcovu, stává se i ona sama matkou, když přijímá věrně Boží slovo a kázáním a křtem rodí k novému a věčnému životu syny pod vlivem Ducha svatého a narozené z Boha. Církev je též panna, protože zachovává úpině a neporušeně věrnost svému snoubenci a napodobuje matku svého Pána v tom, že pod vlivem Ducha svatého panensky zachovává neporušenou víru, pevnou naději a upřímnou lásku.

Ctnosti Marie, vzoru církve

Církev už došla v přesvaté Panně k dokonalosti, v které je neposkvrněná a bez vrásky (sr.Ef 5,27). Věřící se však ještě musejí namáhat, aby zvítězili nad hříchem a rostli ve svatosti. Proto pozvedají své oči k Marii, která září jako vzor ctností nad celé společenství vyvolených. Když církev zbožně přemýšlí o Marii a rozjímá o ní ve světle Slova, které se stalo člověkem, vstupuje s úctou hlouběji do největšího tajemství vtělení a stále více se připodobňuje svému snoubenci. Maria totiž pronikla do středu dějin spásy a jistým způsobem takřka spojuje v sobě a vyzařuje nejhlubší pravdy víry; proto když se o ní mluví a uctívá se, přivádí tím věřící k svému Synu, k jeho oběti a k lásce k Oci. Církev totiž, směřujíc k slávě Kristově, připodobňuje se stále více svému vznešenému vzoru, zdokonaluje se ve víře, naději a lásce, a hledá a zachovává ve všem Boží vůli. Proto také při své apoštolské práci církev oprávněně vzhlíží k Marii, která zrodila Krista, jenž byl počat v Duchu svatém a narodil se z Panny, aby tak prostřednictvím církve se mohl zrodit a růst též v srdcích věřících. Tato Panna za svého života byla vzorem oné mateřské lásky, která má oživovat všechny, kteří spolupracují na obrození lidí při apoštolském poslání církve.

IV. - MARIÁNSKÁ ÚCTA V CÍRKVI

Ráz a podklad mariánské úcty

Protože Maria je přesvatá Matka Boží a podílela se na Kristových tajemstvích, z milosti Boží povýšená, po Synu, nade všechny anděly a lidi, je právem od církve uctívána zvláštním způsobem. Už za dávných časů blahoslavená Panna byla uctívána pod jménem "Bohorodičky" a pod její ochranu se utíkali věřící v modlitbách při všech nebezpečích a potřebách. Zvláště po efeském sněmu úcta Božího lidu k Marii podivuhodně vzrostla a projevovala se v uctívání, lásce, vzývání a napodobování, tak jak to vyjadřují její prorocká slova: "Budou mě blahoslavít všechna pokolení, protože veliké věci mi učinil Mocný" (Lk 1, 48-49). Tato úcta, která byla vždycky přítomna v církvi, má sice naprosto jedinečný ráz, přesto však se podstatně liší od bohoslužby klanění, která se vzdává vtělenému Slovu, stejně jako Otci a Duchu svatému, a je bohoslužbě velmi na prospěch. Církev schválila rozmanité pobožnosti k Bohorodičce v hranicích zdravé a pravé nauky a se zřetelem na podmínky, které existují v jednotlivých obdobích a místech a s ohledem na povahu a ducha věřících. Tyto pobožnosti způsobují, že při uctívání matky je poznáván, milován a oslavován Syn a jsou zachovávána prikázání toho, kvůli kterému vše bylo stvořeno (sr. Kol 1, 15-16) a v němž - podle rozhodnutí věčného Otce - jsou všechny dokonalosti v plné míře" (Kol 1, 19).

(dokončené)

* * *

Veru, hriešnik si, a mnohými vášňami si spútaný a zviazaný.

Sám od seba smeruješ len k ničote; chytro padáš, ľahko podliehaš,
ľahko sa dáš zmiastí, hneď si roztržitý.

Nemáš nič, čím by si sa mohol chváliť, ale mnoho, za čo by si sa mal
hanbiť; lebo si oveľa bezmocnejší, ako si myslíš.

Nech sa ti teda nezdá veľkým nič z toho,
konáš.

Nič nech sa ti nezdá dôležitým, nič vzácnym a obdivuhodným, nič nech ti nie je cenné; nič vznešené, nič naozaj chvalitebné, nič želateľné, len to, čo je večné.

Nadovšetko nech sa ti páči večná Pravda a nech sa ti protiví tvoja nesmierna ubohosť.

NASLEDOVANIE KRISTA

PODPORUJME NAŠE PODNIKY, NAŠE OBCHODNÍKY, NAŠE ŽIVNOSTNÍKY

SVÁTOST OLTÁŘNÍ

c/ Církev vždy s neomylností učila, že ve svátosti oltářní je obsaženo pod způsoby chleba a vína tělo a krev, duše i božství Ježíše Krista.

* Komu dal Ježíš moc proměňovat chléb a víno ve své tělo a ve

svou krev?

Ježíš dal tuto moc při poslední večeři apoštolům. Ve svátosti kněžského svěcení ji dává svým kněžím.

* Co se děje, když kněz pronáší nad chlebem a vínem slova: "Toto je mé tělo; toto je má krev"?

Při těchto slovech přestává existovat podstata chleba a vína. Na její místo přichází podstata těla a krve, duše a božství Ježíše Krista.

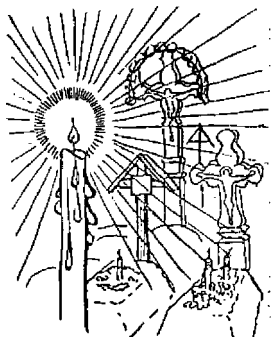
* Zbude něco z chleba a vína po tom, když kněz vyslovil slova proměňování?

Zbudou pouze způsoby chleba a vína, tj. vnější vzhled, chuť, vůně a pod., ale podstata chleba a vína byla změněna v Krista.

* Je pod jedinou způsobou chleba přítomno tělo i krev Kristova?

Ano, celý živý Kristus je přítomen ve svátosti oltářní. Pod jedinou způsobou chleba - a podobně i pod jedinou způsobou vína - je přítomno tělo i krev Kristova.

* * *

Patříme s údivem a blahopřející radostí za svatými. Vidí Boha tak jak jest. Jeho nekonečná krása a svatost a dobrota jim otevřela náruč a přijala je v sebe. Vidí a milují. A z toho jsou blaženi. A protože jen a jen milují, jsou blažení nevýslovně. Všeci nevýslovně blažení, ale míra nebude stejná. Plný pohárek, plný sud, jezero, oceán - vše plné, ale velikost tě plnosti jest různá.

Josef Hlouch: MINUTĚNKA.

* * *

Ú M Y S L Y N A M Š E S V . . :

1. - Za zemřelého manžela, rodiče a sestru - paní Helena Stachová
- Za naše drahé zesnulé dle obdržných úmyslů
2. - Za naše drahé zesnulé dle obdržných úmyslů
- Za zemřelého Anřonína Tenkla a jeho manželku Hedviku - rodina Paličkova
3. - Za naše drahé zesnulé dle obdržných úmyslů
- Za zdraví, Boží ochranu a požehnání a na úmysly paní Anny Trlicové
4. - Za naše drahé zesnulé dle obdržných úmyslů
- Za zemřelého tatínka Jana Verticha -
- manželé Charvátovi
5. - Za naše drahé zesnulé dle obdržných úmyslů
- Za zemřelého tatínka Jana Verticha -
- manželé Charvátovi
6. - Za naše drahé zesnulé dle obdržných úmyslů
- Za zemřelého syna Jiříka - paní Anna Trlicová
7. - Za zemř. Annu Paulusovu - manželé Jelínkovi
- Za naše drahé zesnulé dle obdržných úmyslů
- Za zemř. manželku Marii - pan Martin Duda
8. - Za zemř. Cyrila Slobodu - manželka a synové
- Za naše drahé zesnulé dle obdržných úmyslů
9. - Za naše drahé zesnulé dle obdržných úmyslů
- Za zemřelého manžela a celou rodinu - paní Drahomíra Blaho s rodinou
10. - Za naše drahé zesnulé dle obdržných úmyslů
- Za Josefa Pecháčka a rodinu - manželé Pecháčkovi
11. - Za syna Jeníka, manželku a celou rodinu - paní Anna Trlicová
- Za zemřelou Josefínu Krsičkovu - paní Mary Cerichová
12. - Za zomrelého Vincenta Kolara - paní Jolana Pagáčová
13. - Za zemř. manžela a celou rodinu - pí Drahomíra Blaho s rodinou
14. - Za zemřelou Marii Sečkovu ve výroční den jejího odchodu
- Za zemřelou Alžbětu Bergerovú - její manžel
- Za zemřelého manžela a za celou rodinu - paní Jarmila Štekrová
- Za živou a zemř. rod. Kočíkovu z obou stran - manž. Kočíkovi
15. - Za živé a zemřelé členy rodin Daňkovy a Kadíčkovy - manželé Daňkovi
16. - Za zomrelú maminku Annu Bojanovskú - sl. Octavia Mucskova
17. - Za zemřelou maminku Boženu Marešovu - rodina Homoláčova
18. - Za zemřelé Leopolda a Barboru Slívovy - rodina Slívova zdejší i z vlasti
19. - Za zemřelého syna Jiříka - paní Anna Trlicová

20. - Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro rodinu Jochovu z obou stran
21. - Za zemřelé rodin Řehůrkovy a Úředníčkovy z obou stran
- Za zemřelou maminku Marii Luňákovu - paní Libuše Králíčková
22. - Za živú a zomrelú rod. Mosných z oboch strán - manželia Mosný
23. - Za Josefa Pecháčka a rodinu - manželé Pecháčkovi
24. - Za zemřelé rodiče Jurčovy a bratra Vojtěcha - děti s rodinami
25. - Za zemřelou maminku Boženu Marešovu - rodina Homoláčova
26. - Za zemřelé rodiče, sourozence, příbuzné a dobrodince
27. - Za zemřelého manžela Eduarda a rodiče - paní Marie Křížovská
28. - Za zemřelého manžela Otakara - paní Marie Cerichová
29. - Za živou a zemřelou rodinu Jelínkovu z obou stran - manželé Jelínkovi
30. - Za zemř. rodiče, sourozence a celou rodinu - pí. M. Cerichová

* * *

ZEMŘELI: paní Charvátové tatínek Jan Vertich - pí. Dr. Homoláčové maminka Božena Marešová - a Otec Jaroslav Popelka, S.J. - Zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: ABYS NÁM ŠTASTNÉ SHLEDÁNÍ A NĚŠIMI ZÉSNULÝMI DOPŘÁL - PROSÍME TĚ, VYSLYŠ NÁS!

Modleme se za naše nemocné!

KŘTEM SVATÝM do církve Boží byli přijati: Adam Gordon Černý a Kateřina Laura Potencová. ABYS V NÁS MILOST KŘTU SVATÉHO ROZMNOŽIL - PROSÍME TĚ, VYSLYŠ NÁS !

Paní Alena Ortová se dožívá PADESÁTKY. Pan Tony Pluhař a pan Jirka Smrčka ŠEDESÁTKY. Pan Oldřich Benáček a Dr. Jozef Staško SEDMDESÁTKY. Dr. Klement Šimončič a pan Josef Tománek PĚTASEDMDESÁTKY a pan Frank Peprník PĚTAOSMDESÁTKY. Z plna srdce jim blahopřejeme a do mnoha dalších let na Pánu Bohu vyprošujeme dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu a hojné požehnání.

V pondělí 2. listopadu (novembra), ve svátek Všech věrných zemřelých (Dušiček) o půl osmé hodině večer bude sloužena v dolním kostele Panny Marie Karmelské v Astorii mše svatá za naše drahé zemřelé jejichž jména pošlete nebo odevzdáte. Komu je to možno, přijďte spojit se s námi v modlitbě za naše milované zesnulé!

8. XI. t.r. M A R T I N S K É P O S V Í C E N Í

SLOVENSKÁ MŠE SVATÁ každou neděli v 10 hod. ráno u sv. Jana Nepomuckého v Manhattaně (1st Ave. a 66th St.)

KRAJANSKÉ BOHOSLUŽBY každou neděli v 10:15 hod. ráno u Panny Marie Karmelské v Astorii v DOLNÍM KOSTELE. Příležitost ke svaté zpovědi od 9:15 do 9:45 v divadelním sále naproti kostelu, kde je po bohoslužbách SPOLEČNÁ SNÍDANĚ a zkouška pěveckého sboru "Velehrad".

Ž A L M

Nebudeme se hašteřiti s Bohem,
škemravě na něm dobývati pohledávek
v knize milosti hledající stránku
se sloupcem dáti má...

* * *

Nebudeme s ním zaváděti přísné účetnictví,
zahrnovati výčitkami nebe spanilé,
neb oko naše zaslepeno vpravdě nevidí,
neb ucho naše ošáleno vpravdě neslyší,
jak nářkem svým se včleňujeme v chóry andělské,
neb naše nedostatky bývají nám pomocníky
víc než se zdá.

Nebudeme vinu svalovati na dny nevinné,
spád pohrom přiřítati hvězdám přečistým,
nevědouce bezpečí hledáváme v jícnu hadově,
nevědouce tančíme v opojení po sopkách,
a naše srdce růže myslící se rozpomíná
tak málo jen.

Nebudeme vyhledávat hádek s nebem,
nic společného nechtějíce míti
s budovateli věží babylonských veškerých,
podobni přírodě, jež nestará se o šarvátky,
vždy znovu otvírajíc tvaru zásobárny bezedné,
vždy znovu opakujíc vložku sněhovou a klas a růži,
jako by od stvoření slova stejná řinula se
z tmy jejích úst.

Nebudeme se hašteřiti s Bohem -
má pravdu vítr ohýbající strom na horách,
má pravdu život nekonečný před námi,
ať rozmetá domky z karet slepých záměrů,
ať jinam jako spřežení se vzpíná,
než nám je vhod.

(Jan Zahradníček: "Žitlivé léto")

Vychodil školu veľkého súženia a osvojil si v nej vedu, ktorá ho urobila veľkým a svätým.

Ano. Tak to bolo. Tak to muselo byť. Tak to žiadal pomer medzi kúpnuou cenou a veľkými hodnotami, ktoré mu Boh zveril. Za veľké veci sa veľa platí.

Jeho útek z domu pred nevlastným bratom Antonom nám tak trošku pripomína útek Jakuba pred Ezauom a útek Ježiša do Egypta.

Keď ho grófka Barolová prepúšťa zo svojho ústavu, nemožno nám nemyslieť na ponosu Spasiteľovu.

- Lišky majú svoje diery, vtáci hniezda, len Syn človeka nemá si kde hlavu skloniť.

Nemal. Ani Don Bosko nemal, lebo chcel, aby miesto neho mali domov stá, tisíce chlapcov.

Vyhnali ho z bytu, preháňali ho z miesta na miesto. So svojimi šarvancami a mladými tulákmi i on sám sa stal tulákom, ale šlachetným a svätým tulákom.

Dožil sa dosť nevďakov, opustili ho i jeho najmilší, ale on neopustil ani jedného.

Zrútil sa mu už skoro hotový horko-ťažko postavený ústav, a to nie raz, ale dva razy.

No jeho dôvera a láska k Bohu sa nezrútila. Mnohí ho nevedeli a hadam ani nechceli porozumieť, ale on hľadel porozumieť každého.

Tisícom zachránil večný život, a jemu samému po celé roky zlosynovia ohrozovali jeho vlastný život.

Tridsať rokov sa trápil, kým si v Ríme získal schválenie svojej spoločnosti, lebo veľké veci nevyrastú za deň, za dva. Tak rastú iba huby a burina.

Okrem týchto vonkajších, svetu známych starostí a krížov mal i svoje skryté, iným neznáme bóle, ktoré nemohol a nechcel zveriť ani svojim najlepším priateľom. Bolesť bola najvernejšou družkou jeho života. Sv. František Asiský chudobu volal svojou nevestou. Don Bosko prave tak isto mohol nazvať svojou verenicou a nevestou bolesť, ktorá mu prenikla dušu i telo a viedla ho strmou krížovou cestou hore za Kristom na Golgotu. I on bol Šimonom Cyrenejským. Pomáhal niesť Spasiteľov kríž. A niesol ho bez odдыхu, bez žaloby. Niekedy sa naň zosypalo toľko súženia, že keď si na to spomenieme, ľahko by sme prišli do pomykova, keby sme nevedeli, že veľkí vyvolení Ježiša Krista mávajú i veľký podiel na Jeho utrpení.

Ako ho musel bolieť napríklad odchod niektorých žiakov a najmä tých, na ktorých si trošku väčšmi zakladal, ba azda boli aj jeho najkrajšou nádejou. Keď zakladal Saleziánsku spoločnosť, mnohí zbadali

nižšiu kvalitu jeho prvých spolupracovníkov a pochybovali, že by sa s takými slabými silami dalo dačo spraviť a udržať. No Don Bosko i v tom bol verný svojim apoštolským zásadám a začal s takými ľuďmi a takými prostriedkami, aké mal. Hľadel robiť dobro, kedy mohol a ako mohol. Mohli by sme tu použiť prirovnanie, že kúril drevom, aké našiel. Ešte šťastie, že Božia Prozreteľnosť hneď na začiatku mu poslala i takých výtečných pomocníkov, ako Don Rua, Albera, Cagliero, Cerrutti, Durando, Fagnano a iných. Ale mal aj iných nadaných mladíkov, v čnosti, aspoň zdanlivo, veľmi pokročilých a Bohom istotne povolaných, aby mu pomáhali v budovaní jeho veľkého, svätého diela. No nevydržali. Dali sa strhnúť svetom. Nechceme tu hovoriť o jeho žiakoch, ktorí ho zradili a postavili sa do radu nepriateľov. Myslíme na mladíkov z "prvej hodiny", ktorých živil, vychovával a učil, lebo dúfal, že

(Alberti - Jur Koza Matejev: DON BOSKO)

* * *

Josef Lada: D Ě T E M

O OSLU A ŠTĚŇĚTI

Osel vida, jak se jeho pán mazlí se štěňátkem, jak mu dává jíst se svého stolu a jak všechna čeleď s ním vlídně zachází, pomyslí si: „Když můj pán i všechna čeleď toto malé a nemilé zvířátko tolik milují za jeho špatné lísání, oč více budou milovat mne, když se budu úlisně mít k svému pánu! Zajisté se mu bude líbit, že jsem velký a lepšího rodu než pes a mnohem užitečnější. Doufám proto, že budu více ctěn a vážen!“

Osel všechno dobře rozvážil a rozhodl se, že vyhledá svého pána. Spatřiv ho, hned k němu běžel, dáváje svou radost najevo velkým řvaním. Postavil se na zadní nohy, opřel svá špinavá přední kopyta pánovi o ramena, čenichal mu kolem úst a olizoval jej svým drsným jazykem.

Nemile překvapený pán zavolał čeleďna, aby dotěrného osla vyhnal. Hned přiběhl silný podomek s holí, osla několikrátě důkladně přetáhl a ztlučeného zase přivázal k jeslím.

VŠETCI SME BRATIA — JSME JEDNA RODINA — VŠICHNI JSME BRATŘI